

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Legislatívny zámer Legislatívny zámer zákona o justičnej spolupráci v trestných veciach

Spôsob pripomienkového konania

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných

22 /12

Počet vyhodnotených pripomienok

22

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

14 /9

Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

1 /1

Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných

6 /1

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)

25.9.2019, úroveň minister – RÚZSR, stiahnutie zásadnej pripomienky

Počet odstránených pripomienok

1

Počet neodstránených pripomienok

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
2.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	11 (0o,11z)	0 (0o,0z)		
3.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	3 (3o,0z)	0 (0o,0z)		
4.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	5 (5o,0z)	0 (0o,0z)		

5.	Republiková únia zamestnávateľov	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
6.	Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
7.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
8.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
9.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
10.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
11.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
12.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
13.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
14.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
15.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
16.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
17.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
18.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
19.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
20.	Národná banka Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
21.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	

22.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
23.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
24.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
25.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
26.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
27.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
28.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
29.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
30.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
31.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
32.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
33.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
34.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
35.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
36.	Spplnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
37.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

38.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Úrad podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Asociácia priemyselných zväzov	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
	Spolu	22 (10o,12z)	0 (0o,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná A – akceptovaná
Z – zásadná N – neakceptovaná
ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
AZZZ SR	predloženému návrhu nemá pripomienky	O	-	-
GPSR	4. K vlastnému materiálu (časť „Štruktúra“) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky navrhuje body 1 a 2 uviesť v tomto znení: „1. úvodné všeobecné ustanovenia (vymedzenie základných pojmov a základné princípy/zásady) Úvodná časť by mala definovať základné koncepty, zásady a pojmy, ktoré sú kľúčové z hľadiska justičnej spolupráce v trestných veciach, pričom svoj význam budú mať tieto ustanovenia pre budúci zákon a jeho jednotlivé časti. Východiskom bude prvá hlava piatej časti Trestného poriadku, ktorú bude potrebné významne prepracovať a doplniť nielen z hľadiska špecifik práva Európskej únie, ale aj z hľadiska aktualizácie ustálených konceptov univerzálneho charakteru. Spôsob spracovania tejto oblasti by mal vyplývať z analýz existujúcej právnej úpravy v kontexte diskusie odborníkov špecializujúcich sa na túto oblasť práva tak, aby bola ustálená pojmológia aplikovateľná naprieč celým zákonom, vrátane bodov 3 až 5 tejto časti. 2. úprava justičnej spolupráce s tretími štátmi v trestných veciach a členskými štátmi Európskej únie nezúčastnenými na niektorých právnych aktoch Európskej únie („súčasná aktualizovaná piata časť Trestného poriadku“) Ako je uvedené vyššie, piata časť Trestného poriadku bola spracovaná a kodifikovaná pred viac ako pätnástimi rokmi. Zásahy, ktoré boli vykonané v priebehu tohto obdobia, boli minimálne a nie vždy v prospech či v súlade s potrebami aplikačnej praxe. Jednotlivé ustanovenia by mali byť analyzované a upravené tak, aby poskytli jednoznačný súbor pravidiel pre spoluprácu s tretími štátmi reagujúc i na problémy a otázky načrtnuté v ďalšej časti legislatívneho zámeru. Súčasťou	Z	A	Navrhovaný text prevzatý so zmenami, ktoré sú redakčnej povahy a povahy zosúladenia s štruktúrou a obsahom celého dokumentu

	spracovania tejto časti bude v neposlednom rade aj revízia komplexnosti implementácie medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná (identifikácia existujúceho implementačného deficitu). Legislatívne práce by mali indikovať i podnety z hľadiska aktuálnych trendov v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach, na ktoré piata časť Trestného poriadku zatiaľ osobitne nereagovala. Táto časť by mala upravovať aj spoluprácu s členskými štátmi Európskej únie, ktoré nie sú viazané nástrojmi Európskej únie, vychádzajúc pri tom z ich osobitného postavenia upraveného Zmluvou o fungovaní Európskej únie a jej protokolov.“. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	3. K vlastnému materiálu (časť „Legislatívny prístup a navrhovaná štruktúra“) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky navrhuje odseky 2 až 5 nahradiť týmito odsekmi: „Z hľadiska systematiky a štruktúry budúcej komplexnej úpravy tejto oblasti je primárne nevyhnutné vykonať dôslednú analýzu piatej časti Trestného poriadku, so zameraním na úroveň a komplexnosť implementácie medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika aktuálne viazaná tak, aby boli jej orgány schopné efektívne dodržať medzinárodné záväzky Slovenskej republiky, spracovanie a zapracovanie chýbajúcich inštitútov v oblasti justičnej spolupráce s tretími štátmi. Východiskom a primárnym dôvodom predkladaného zámeru na spracovanie komplexnej samostatnej právnej úpravy je aj zjednotenie oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach s členskými štátmi Európskej únie, ktorá je z hľadiska jej osobitnej povahy a systematiky oblasťou s osobitnou dôležitosťou z hľadiska frekvencie jej využitia zo strany justičných orgánov. Dôvodom pre samostatnú úpravu tejto časti sú i spoločné východiská z hľadiska aplikácie hlavných atribútov právneho priestoru Európskej únie, a to najmä zásady vzájomného uznávania justičných rozhodnutí a úzko previazaných prvkov, ako vzájomná	Z	A	Navrhovaný text prevzatý so zmenami, ktoré sú redakčnej povahy a povahy zosúladenia s štruktúrou a obsahom celého dokumentu

	dôvera justičných orgánov členských štátov Európskej únie a ich priamy styk. Samostatná, jasne špecifikovaná právna úprava (okrem iného i pojmovologicky) tejto časti justičnej spolupráce v trestných veciach napomôže praktikom a osobám so záujmom o uvedenú oblasť trestného konania odlíšiť postupy aplikované v rámci princípu vzájomného uznávania justičných rozhodnutí od postupov aplikovaných cestou štandardnej medzinárodnej spolupráce v trestných veciach (t. j. právna pomoc vo vzťahu k tretím štátom). Dôvody zmeny právnej úpravy nespočívajú len v zmene formy. Významnou ambíciou budúcej právnej úpravy je najmä dôsledná konsolidácia a revízia právnej úpravy upravujúcej justičnú spoluprácu v trestných veciach v rámci členských štátov Európskej únie.“. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	1. K vlastnému materiálu všeobecne Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vníma predloženie legislatívneho zámeru ako čiastočné splnenie záväzku vyplývajúceho z Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky na roky 2016 – 2020 a Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky na roky 2018 – 2020 pre oblasť „Trestná politika a väzenstvo“. Uvedená úloha je vymedzená tak, že „Za účelom zabezpečenia efektívnej medzinárodnej justičnej spolupráce vláda prehodnotí právnu úpravu a navrhne zákon, ktorým sa komplexne upraví celá príslušná oblasť.“. Splnenie tejto úlohy vlády Slovenskej republiky je v kontexte rozsahu nevyhnutných analýz a následných legislatívnych prác v aktuálnom volebnom období úplne nereálne. V predkladacej správe Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako predkladateľ legislatívneho zámeru uvádza, že cieľom dokumentu je iniciovať diskusiu širokej odbornej verejnosti za účelom budúcej konsolidácie právnej úpravy justičnej spolupráce v trestných veciach. Široká odborná diskusia minimálne o miere, forme a dôvodoch preferovaného konceptu integrácie právnej úpravy medzinárodnej justičnej spolupráce mala podľa nášho	Z	ČA	Procesu prípravy predchádzala odborná výmena názorov s vybranými praktikmi z rôznych oblastí, pričom dokument predstavuje začiatok detailnejšej odbornej diskusie bez prejudikovania voľby vecného riešenia otvorených problémov. Aspekty, ktoré zvyrazňuje GP SR budú v expertnej diskusii zohľadnené, avšak navrhovaný dokument nemôže mať ambíciu vyčerpávajúcym spôsobom uvádzať problémy, ktoré bude upravovať budúca právna úprava.

názoru prebehnúť pred predložením dokumentu do pripomienkového konania. Jej výsledkom malo byť vecné „posúdenie“ toho, aké pozitíva, prípadne aj negatíva prinesie navrhovaná zmena právnej úpravy a aký má byť koncept, rozsah a forma novej právnej úpravy. Či má byť zjednotená len právna úprava týkajúca sa nástrojov justičnej spolupráce medzi justičnými orgánmi členských štátov Európskej únie vo forme komplexnej úpravy samostatným zákonom alebo formou zákonnej úpravy všeobecných zásad a pravidiel justičnej spolupráce v rámci Európskej únie s priloženým „katalógom“ transponovaných nástrojov justičnej spolupráce, prípadne či zmeny majú byť vykonané iba novelizáciou Trestného poriadku a súvisiacich zákonov, alebo osobitným zákonom. Takáto diskusia, aj nevyhnutné analýzy mali predchádzať predloženiu legislatívneho zámeru do pripomienkového konania, ktorý má (by mal mať) do budúcnosti vo svojich základných východiskách vysokú mieru záväznosti pre budúceho spracovateľa osobitného zákona o justičnej spolupráci v trestných veciach, Preto sme k návrhu legislatívneho zámeru a jeho analýze pristúpili veľmi svedomito. Vízia komplexnej úpravy celej justičnej spolupráce v trestných veciach v jednom legislatívnom nástroji, ktorý zahrnie úpravu justičnej spolupráce s tretími štátmi, ako aj úpravu spolupráce medzi členskými štátmi Európskej únie, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozhodne nie je cudzia (toto riešenie sme navrhovali už v rámci rekodifikácie v roku 2005). Z hľadiska legislatívnej systematiky, špecifickej pojmológie, sprehl'adnenia využiteľných právnych nástrojov a inštitútov, zvládnutia aplikačných zručností v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach, legislatívny zámer ako ideu neodmietame. Návrh legislatívneho zámeru však považujeme minimálne za predčasne predložený, akokoľvek by sme sa chceli s jeho základnou ideou stotožniť, nakoľko neobsahuje argumenty založené na objektívnej vecnej analýze úrovne a komplexnosti dotknutej právnej úpravy, doterajších potrieb a nedostatkov aplikačnej praxe v rámci justičnej spolupráce v trestných veciach			
--	--	--	--

	získaných od súdov a prokuratúry. Argumentom s rekodifikačným potenciálom, ktorý možno z predloženého dokumentu extrahovať, je zjednotenie aktuálne fragmentovanej úpravy nástrojov justičnej spolupráce v rámci Európskej únie, čo však samo o sebe nepovažujeme za dostačujúce. Jedným zo základných dôvodov by mala byť zároveň aj neaktuálnosť a nedostatočnosť dnes platnej právnej úpravy v piatej časti Trestného poriadku. Táto niektoré inštitúty vyžadujúce jednoznačnú právnu úpravu neobsahuje, u niektorých inštitútov je právna úprava neúplná (jednosmerná), nehovoriac o absencii zákonom definovanej pojmológie nevyhnutnej pre aplikačnú prax. Dokument je argumentačne založený skôr na parciálnych problémoch s nižšou mierou dôležitosti, s ktorými sa stretli v praxi pracovníci Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom oblasti, ktoré reálne odôvodňujú potrebu spracovať komplexnú právnu úpravu justičnej spolupráce v trestných veciach nie sú dostatočne prezentované. Podporujeme upustenie od pojmu „právny styk s cudzinou“ a jeho nahradenie pojmom „justičná spolupráca v trestných veciach“, ktorý je jednoznačne presnejší v označení obsahu tohto druhu spolupráce. Aj v prípade, že by sme vnímali predložený legislatívny zámer ako podnet na začatie diskusie o zásadnej legislatívnej zmene v oblasti úpravy medzinárodnej justičnej spolupráce tak, ako je to uvedené v časti „Cieľ“, považujeme za jeho základný nedostatok nepripravenosť celého procesu z dôvodu absencie objektivizovaných poznatkov o stave a potrebách dotknutej právnej úpravy prostredníctvom analýz správnosti a úplnosti vnútroštátnej implementácie, respektíve zhrnutia vecných/analytických podkladov v súvislosti s aplikačnou praxou v tejto oblasti. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	10. K vlastnému materiálu (časť „Dôvody odmietnutia“) Navrhujeme do prvého odseku za slovo „spôsobu“ vložiť čiarku a slová „správnosti a dôslednosti“. V druhej vete prvého odseku navrhujeme slová	Z	A	

	„zvolený rozsah dôvodov“ nahradiť slovami „transponovaný rozsah dôvodov“. Rozsah dôvodov odmietnutia je stanovený príslušným nástrojom Európskej únie, pričom nemôže ísť o rozsah „zvolený“ členským štátom. Môže však v konkrétnom prípade ísť o nesprávnu alebo neúplnú transpozíciu. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	9. K vlastnému materiálu (časť „Revízia inštitútov právnej pomoci“) Navrhujeme druhú vetu nahradiť vetami v tomto znení: „Je nevyhnutné doplniť úpravu všeobecnej časti o ďalšie osobitné formy právnej pomoci, úpravu vytvorenia a pôsobenia spoločných vyšetrovacích tímov, dôsledne analyzovať existujúce osobitné formy právnej pomoci, ako napríklad cezhraničné sledovanie. Úprava týkajúca sa elektronizácie právneho prostredia v oblasti doručovania alebo zabezpečovania a následnej využiteľnosti elektronických dôkazov v trestnom konaní je otvorenou úlohou priebežne deklarovanou na rôznych vnútroštátnych i medzinárodných úrovniach.“. Zároveň považujeme za vhodné v rámci legislatívnych prác analyzovať aj ďalšie využívané inštitúty a ich prípadné špecifiká v rámci cezhraničného poskytovania právnej pomoci a jej komplexnej úpravy v osobitnom zákone: - vydanie veci (§ 89), odňatie veci (§ 91), vrátenie veci (§ 97), - zadováženie listinných a vecných dôkazov (§ 153), - zaistenie peňažných prostriedkov (§ 95), - zaistenie zaknihovaných cenných papierov (§ 96), - domová prehliadka (§ 100), - prehliadka iných priestorov a pozemkov (§ 101), - konfrontácia (§ 125), - rekognícia (§ 126), - sledovanie osôb a vecí (§ 113), - vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov (§ 114), - odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky (§ 115), - zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke (§ 116), - zadržanie, otvorenie, zámena obsahu zásielok (§ 108, § 109, § 110), - kontrolovaná dodávka (§ 111), - predstieraný prevod (§ 112) a iné. Poslednú vetu tejto časti navrhujeme vypustiť, pretože	Z	A	

	právna úprava označených osobitných foriem spolupráce neexistuje, preto ju nemožno analyzovať. Je však nevyhnutné inštitúty do všeobecnej časti úpravy právnej pomoci zaviesť tak, aby boli využiteľné. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	6. K vlastnému materiálu (časť „Záruky“) Navrhujeme odsek začínajúci slovami „Slovenská republika ratifikovala ...“ nahradiť odsekom v tomto znení: „Oblasť úpravy záruk vyžaduje revíziu a dôsledné prepracovanie najmä v rámci úpravy európskeho zatýkacieho rozkazu. V Trestnom poriadku sú záruky upravené jednoznačne a v súlade s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky, najmä Druhým dodatkovým protokolom k Európskemu dohovoru o vydávaní, ktorý má zaručiť právo na opätovné prejednanie veci v prípadoch odsúdení in absentia. Existujúca právna úprava si len vyžaduje jej dôslednú aplikáciu. Precizovanie zákonnej úpravy si však vyžaduje otázka dodržania záruk opätovného prejednávania veci v prípade „vyčerpania“ zákonnej lehoty väzby (podobne ako pri mimoriadnych opravných prostriedkoch).“. V budúcnosti bude potrebné razantnejšie uplatňovať zákonné oprávnenia zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky smerom k súdom, ktoré nepostupujú v súlade so zákonom. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	
GPSR	2. K vlastnému materiálu (časť „Ciel“) Navrhujeme odseky 2 až 5 nahradiť týmito odsekmi: „Piata časť Trestného poriadku bola kodifikovaná v roku 2002. Do tejto relatívne ucelenej a zmysluplne systematicky spracovanej úpravy boli v roku 2005 v rámci rekodifikácie základných trestnoprávných kódexov vykonané nesystematické, aj z hľadiska ústavnosti otázky a vecne len ťažko akceptovateľné zmeny. Vzhľadom k tomu, že dlhodobo nebolo prioritou vlády Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky podstatne systematicky prepracovať túto právnu úpravu (piatu časť Trestného poriadku), musela sa s platnou právnu úpravou vysporiadať aplikačná prax, okrem iného, aj cestou	Z	A	Navrhovaný text prevzatý so zmenami, ktoré sú redakčnej povahy a povahy zosúladenia s štruktúrou a obsahom celého dokumentu

judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Tvorba komplexnej úpravy by mala priniesť aj dôslednú revíziu, doplnenie a prepracovanie piatej časti Trestného poriadku. Podkladom pre takúto zmenu by mala byť analýza úrovne komplexnosti implementácie medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná tak, aby boli jej orgány schopné dodržať medzinárodné záväzky Slovenskej republiky. Je nevyhnutné revidovať právnu úpravu v línii vývoja judikatúry medzinárodných súdov a v neposlednom rade aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Piata časť Trestného poriadku ako aplikačný základ pre spoluprácu s tretími štátmi vyžaduje v tomto smere dôsledné dopracovanie z hľadiska uplatniteľných inštitútov justičnej spolupráce. Slovenská republika v čase, keď vstúpila do Európskej únie, musela prijať koncept „vzájomného uznávania justičných rozhodnutí“ ako základný kameň justičnej spolupráce v trestných veciach deklarovaný Radou Európskej únie (Tampere, 1999). Preto v rámci rekodifikácie právnej úpravy Slovenskej republiky v trestnej oblasti, ktorá prebehla v roku 2005, bol prijatý koncept implementácie úpravy Európskej únie formou samostatných zákonov. Koncept sa v zásade prejavil ako správne zvolený, najmä s poukazom na iný právny základ (vzájomné uznávanie) a skutočnosť, že nástroje justičnej spolupráce v rámci Európskej únie sú založené na priamom styku justičných orgánov členských štátov Európskej únie. V súčasnosti pri veľkom počte osobitných zákonov úprava justičnej spolupráce v trestných veciach nielen stratila prehľadnosť, ale najmä implementácia nástrojov Európskej únie neprebehla v jednotnej legislatívnej línii. Preto je potrebné definovať pojmy a postupy, zohľadniť súčasný vývoj a trendy, judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, Európskeho súdu pre ľudské práva a v neposlednom rade reagovať aj na problémy aplikačnej praxe. Súčasný prístup založený na transpozícii samostatnými zákonmi je charakteristický ich multiplikáciou, čo zvyšuje nároky na znalosti jednotlivých právnych úprav i ich			
--	--	--	--

následnú aplikáciu v praxi. Zmeny by sa nemali týkať len obsahu, ale aj formy. Nemali by viesť k sťaženiu čitateľnosti a zrozumiteľnosti právnych noriem pre orgány aplikácie práva, ani pre subjekty, ktorých práv sa právna úprava dotýka. Naopak, výsledkom by malo byť sprehládnenie a zjednodušenie úprav, vrátane zohľadnenia nových trendov v medzištátnej praxi a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie v predmetnej oblasti. Analyzované budú všetky relevantné zákony z hľadiska komplexného posúdenia správnosti a úplnosti implementácie dotknutých právnych nástrojov, vrátane platných a účinných medzinárodných zmlúv, vývoja aplikačnej praxe v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach nielen v Slovenskej republike, ale aj vo svetle rozhodovania medzinárodných súdov, najmä Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie tak, aby nebolo ohrozené uplatnenie zásady koherentného a globálneho prístupu v procese budúcich prác. Komplexnosť budúcej právnej úpravy bude predstavovať pridanú hodnotu pre praktikov v ich každodennej náročnej profesijnej realite. Úvahy o konsolidácii právnej úpravy justičnej spolupráce odôvodňuje aj skutočnosť, že na úrovni Európskej únie je táto oblasť relatívne stabilizovaná a v budúcnosti sa neočakáva veľká legislatívna aktivita Európskej únie v tejto oblasti. Osobitne je badateľný prehlbujúci sa rozdiel v rozsahu, ale najmä v povahe justičnej spolupráce medzi členskými štátmi Európskej únie na jednej strane a spolupráce s tretími štátmi na strane druhej. Uvedené je dôsledkom rozdielného právneho základu, ktorý v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie predstavuje „vzájomné uznávanie justičných rozhodnutí“, ako aj presun výkonu justičnej spolupráce priamo na justičné orgány. Na rozdiel od justičnej spolupráce s členskými štátmi Európskej únie spolupráca s tretími štátmi naďalej zostáva štandardnou „medzištátnou“ doménou medzinárodnej spolupráce charakterizovanou najmä stykom medzi ústrednými orgánmi dotknutých spolupracujúcich štátov, v slovenských podmienkach Ministerstva			
---	--	--	--

	spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.“. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	7. K vlastnému materiálu (časť „Odovzdanie trestnej veci“) Navrhujeme vypustiť druhý odsek tejto časti začínajúci slovami „Rovnako je potrebné reagovať ...“. Stotožňujeme sa s názorom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v otázke potreby revízie ustanovenia § 529 Trestného poriadku, avšak z odlišných dôvodov. Trestný poriadok v § 529 ods. 2 upravuje postup pri odovzdaní trestného konania do cudziny. Podľa tohto ustanovenia o odovzdaní trestného konania do cudziny rozhoduje minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak je vec v štádiu pred podaním obžaloby, rozhoduje na návrh Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Z pohľadu ústavnosti ustanovenia možno poukázať na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“. Príslušný zákon – Trestný poriadok priznal ustanovením § 529 ods. 2 ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky kompetenciu v konkrétnych trestných veciach, ktorá nie je uvedená v oblastiach pôsobnosti vymedzených pre Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v § 13 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, čo samo o sebe nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, zákonodarca však opomenul upraviť spôsob rozhodovania. Trestný poriadok upravuje spôsob rozhodovania justičných orgánov v ustanovení § 162. Vzhľadom k tomu, že uvedená norma nepredpokladá priamu rozhodovaciu právomoc ministra spravodlivosti Slovenskej republiky v trestnom konaní, nešpecifikuje ani formu a záväznosť jeho rozhodnutia. Vzhľadom na to, že negatívne rozhodnutie ministra vo vzťahu k odovzdaniu veci má priamy účinok na trestné konanie, ktoré v dôsledku takého rozhodnutia bude naďalej vedené v Slovenskej republike, ide o zásah do	Z	A	Cieľom textu predkladateľa nebolo získanie prístupu do vyšetrovacieho spisu, čo našlo vyjadrenie vo vyjasnení napadnutého ustanovenia.

	nezávislosti rozhodovania justičných orgánov v rámci trestného konania. Zákon enumeratívne určuje podmienky, za ktorých môže justičný orgán iniciovať - dať podnet na odovzdanie veci, tieto však nie sú záväzné pre ministra spravodlivosti Slovenskej republiky. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky svoje rozhodnutie podľa zákonnej úpravy nemusí zdôvodniť, čím zákon umožňuje určitú mieru svojvôle v rozhodovaní vedúceho ústredného orgánu štátnej správy v trestnom konaní v konkrétnej trestnej veci. Takmer pätnásťročná aplikačná prax sa musela vysporiadať s touto anomáliou, pričom úplne nová právna úprava by mala byť kreovaná na jasných ústavne konformných pravidlách. Problematickou až kritickou oblasťou je i nazeranie do spisov ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, respektíve úradníkmi Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 69 Trestného poriadku), ktorou sa predkladateľ zaoberá v druhom odseku tejto časti návrhu legislatívneho zámeru. Do podania obžaloby je súčasťou žiadosti o odovzdanie trestného konania do cudziny i vyšetrovací spis. Ustanovenie § 529 ods. 2 Trestného poriadku túto skutočnosť explicitne neuvádza, vyplýva to však z charakteru inštitútu, pretože dožiadanému štátu sa odovzdávajú všetky zadovážené, v trestnom konaní použiteľné dôkazy a informácie. Vyšetrovacím spisom môžu disponovať a nazerať doň výlučne osoby uvedené v § 69 Trestného poriadku. S deklaroványm sprísnením zákonných podmienok odovzdania trestného konania sa Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vie stotožniť. Možnosť nazerania do spisu v konkrétnych neskončených trestných veciach ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, respektíve ministerskými úradníkmi však principiálne odmietame. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	11. K vlastnému materiálu (časť „Spoločné okruhy na širokú diskusiu“) Považujeme za potrebné ako reakciu na obsah prvého odseku tejto časti jednoznačne deklarovať odmietavý postoj k tomu, aby bol vytvorený	Z	A	Text bol upravený spôsobom, ktorý rozptýlil možné výkladové nedorozumenie.

	legislatívny základ pre prístup Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k vyšetrovaciemu spisu, ako aj k databázam súvisiacim s prebiehajúcim trestným konaním. Vo vzťahu k tretiemu odseku tejto časti uvádzame, že zásadne odmietame umožnenie ministerským úradníkom prístup k trestnému spisu tak, ako je už vyššie uvedené. Absencia centralizovaného prístupu k aktuálnym informáciám o súdmi vedených konaniach v rámci justičnej spolupráce v trestných veciach je problém, ktorý naopak vyžaduje riešenie a vytvára priestor pre rozsiahlu diskusiu. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	8. K vlastnému materiálu (časť „Revízia niektorých prerogatív ministra“) Stotožňujeme sa s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky ohľadne nevyhnutnosti revízie výlučných rozhodovacích právomocí ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, avšak z úplne iných dôvodov. Zavedenie mnohých výlučných právomocí bolo presadené nekoncepčne a nekonzistentne v roku 2005 bez jasných pravidiel rozhodovania, či už z hľadiska podmienok alebo z hľadiska formálno-právnych postupov. Je potrebné túto oblasť podrobiť dôslednej analýze z hľadiska ústavnosti, systémovej i formálno-právnej primeranosti a správnosti. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že v prípadoch, keď zákonodarca priznal ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky výlučné rozhodovacie kompetencie, úplne opomenul upraviť spôsob rozhodovania. Zo zákona nie je zrejماً forma rozhodnutia a z toho vyplývajúca záväznosť rozhodnutia pre orgány zodpovedné za zákonnosť, rýchlosť a kvalitu trestného konania. Vzhľadom k tomu, že ide o rozhodnutie v rámci vnútroštátneho trestného konania v konkrétnej trestnej veci s relevantnými právnymi účinkami, máme za to, že zákon sa javí byť v tejto časti v rozpore s vyššie citovaným ustanovením čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Možnosť analyzovať (aj z hľadiska aplikačnej praxe) tieto ustanovenia a podľa výsledkov právnej analýzy vykonať ich revíziu je potrebné zodpovedne využiť. Do tejto časti navrhujeme	Z	A	Po rozporovom konaní bol akceptovaný upravený text, ktorý naznačuje rovinu budúcej diskusie o oprávneniach ministra spravodlivosti s cieľom zefektívniť dotknuté konania a rovnako neohroziť vyváženosť postavenia jednotlivých subjektov týchto konaní.

	za prvú vetu vložiť novú vetu, ktorá znie: „Je potrebné vykonať dôslednú a komplexnú revíziu prerogatív ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z hľadiska opodstatnenosti, aplikability, súladu a vzájomnej interakcie dotknutých zákonov.“. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	5. K vlastnému materiálu (časť „Justičná spolupráca v trestných veciach, podnety na revíziu“) V časti materiálu, ktorá sa týka podnetov na revíziu vo vzťahu k inštitútu medzinárodného zatýkacieho rozkazu, navrhujeme ponechať len problematiku uvedenú v bode „vzťah medzi neprípustnosťou vydania a povolením vydania“, nakoľko iba táto jediná téma predstavuje reálny problém, ktorý si bude vyžadovať legislatívne riešenie. Ostatné body (koncept vyžiadania obvineného z cudziny na základe „žiadosti“ súdu; podmienky upustenia od vyžiadania z cudziny a možnosti odvolania medzinárodného zatýkacieho rozkazu; proporionalita, hospodárnosť konania, zabezpečovanie prekladov) týkajúce sa potrieb revízie vo vzťahu k inštitútu medzinárodného zatýkacieho rozkazu navrhujeme vypustiť. Dôvodom pre vypustenie je skutočnosť, že tieto „problémy“ nepovažujeme za veci, ktoré si vyžadujú riešenie legislatívneho charakteru, ale za podnety na zlepšenie koncepcnej práce Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, respektíve za komunikačný problém medzi súdmi a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý je možné jednoducho zvládnuť usmerňovaním a výkladom právnej úpravy smerujúcim k jej správnej aplikácii. Podmieňovanie začatia procesu extradície „žiadosťou“ súdu má svoje opodstatnenie najmä u „starších“ vecí a spojených trestných vecí. Treba si však uvedomiť, že postup podmieňuje najmä skutočnosť, že bez ohľadu na vydaný či nevydaný medzinárodný zatýkací rozkaz extradíciu môže realizovať výlučne Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako predstaviteľ štátnej exekutívy. Uvedenú úpravu možno precizovať, rozhodne by	Z	A	Ustanovenia, ktoré nevyžadujú legislatívne riešenia boli vypustené a tie, u ktorých tento záver nie je natoľko zrejмый ostali, pričom sa im bude venovať budúca expertná diskusia. Nový text je výsledkom diskusie v rámci rozporového konania.

	sa ale nemala zásadnejšie meniť. Upustenie od vyžiadania z cudziny a možnosť odvolania medzinárodného zatýkacieho rozkazu nepovažujeme za problém. Zákon jednoznačne a dostatočne upravuje obe prezentované situácie v § 489 ods. 2 Trestného poriadku, respektíve v § 492 ods. 2 s poukazom na § 492 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dodržiavanie proporcionality a hospodárnosti zákon jednoznačne upravuje, dokonca v podobe obligatórneho ustanovenia, ktoré v takom prípade zakazuje vydať medzinárodný zatýkací rozkaz. Odstránenie nezákonnej praxe súdov by malo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky riešiť využívaním svojich oprávnení smerom k súdom, ako aj koncepčnou prácou. Táto pripomienka je zásadná.			
MFSR	Všeobecne Beriem na vedomie, že návrh legislatívneho zámeru nebude mať vplyv na rozpočet verejnej správy. Upozorňujem však, že predpokladané výdavky, ktoré vyplynú z návrhu zákona, bude potrebné zabezpečiť v rámci schválených limitov dotknutých subjektov verejnej správy, bez dodatočných požiadaviek na rozpočet verejnej správy.	O	A	
MFSR	Všeobecne Do materiálu je potrebné v súlade s čl. 11 ods. 2 druhou vetou Legislatívnych pravidiel vlády SR doplniť chýbajúcu doložku zlučiteľnosti.	O	A	
MFSR	Všeobecne Odporúčam prehodnotiť používanie skratiek v predložennom legislatívnom zámere. Niektoré skratky (napríklad „SR“, „EÚ“, „ČR“) nie je potrebné zavádzať vzhľadom na ich všeobecnú zrozumiteľnosť. Pri iných skratkách (napríklad „MZR“, „EDLP“, „RE“, „ČS EÚ“, „EZR“) je potrebné prehodnotiť	O	A	

	ich vhodnosť a niektoré z nich vypísať slovom a v prípade ich ponechania uviesť ich zoznam vo vysvetlivkách na konci textu legislatívneho zámeru.			
MVSR	1. Navrhujeme zavedenie možnosti právnej pomoci priamym dožiadanim jednotlivým partnerským Policajným zborom v rámci Európskej únie, resp. na základe medzinárodných dohôd. Odôvodnenie: V súčasnosti je vyžadovanie právnej pomoci čo i len z Českej republiky neefektívne, jednoduché žiadosti o vypočutie, resp. o zabezpečenie iných dôkazov je potrebné posilať cestou dozorvykonávajúcej prokuratúry na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky formou žiadosti o vykonanie právnej pomoci, čo trestné konanie zbytočne spomaľuje o mesiace až roky v niektorých prípadoch. Pred kodifikáciou Trestného poriadku takéto vypočutie bolo možné.	O	N	Dokument upravuje justičnú spoluprácu, napriek tomu bude možnosť diskutovať o problematike v budúcej fáze prípravy aj o iných (napr. policajných) aspektoch úpravy
MVSR	2. V časti „Justičná spolupráca v trestných veciach - podnety na revíziu“ a „Medzinárodný zatýkací rozkaz (MZR)“, resp. časť označená ako „Extradícia“ by sme chceli upriamiť pozornosť aj na znenie § 490 ods. 1 Trestného poriadku, ktorého ustanovenie v súčasnosti znie: „Ak sa obvinený zdržiava v cudzine a ak je potrebné ho vyžiadať, vydá proti nemu predseda senátu príslušného súdu zatýkací rozkaz (ďalej len „medzinárodný zatýkací rozkaz“). Navrhujeme zmenu znenia ustanovenia, resp. zmenu postupu pri vydávaní MZR, a to nasledovným spôsobom: „Ak sa obvinený preukázateľne nezdržiava na území SR, alebo ak existuje predpoklad, že sa obvinený zdržiava v zahraničí a je potrebné ho vyžiadať, vydá proti nemu predseda senátu príslušného súdu zatýkací rozkaz (ďalej len „medzinárodný zatýkací rozkaz“).“. Odôvodnenie - v súčasnosti SR čelí zo strany zahraničia veľkej kritike v súvislosti s opakovanými žiadosťami o vykonanie previerok k pobytu osôb, na ktoré zahraničné partnerské inštitúcie nie vždy reagujú pozitívne. Odmietanie spolupráce odôvodňujú tým, že požadované	O	N	Návrh takto špecifický problém nereflektuje, avšak problém bude diskutovaný v rámci expertných prípravných formácií

	previerky k osobe zabezpečia iba v prípade, že je vydaný medzinárodný a (alebo) európsky zatýkací rozkaz.			
MVSR	3. Ďalší aspekt, na ktorý by sme chceli poukázať, je prerokovanie možnosti zadržania osôb na území SR na základe vydaného tzv. „červeného obežníka - RED NOTICE“. Je to „nástroj“ Interpolu na základe ktorého je vyhlásené medzinárodné pátranie za účelom zadržania a extradície v členských krajinách Interpolu. Red Notice obsahuje všetky základné ID údaje k osobe, identifikačný materiál ak je k dispozícii (fotografie, daktyloskopické karty), MODUS OPERANDI a informácie k vydanému zatýkaciemu rozkazu. Samotné vydanie červeného obežníka podlieha kontrole priamo na legislatívnom odbore na Generálnom sekretariáte Interpolu v Lyone, ktorý posudzuje legislatívny rámec vydania obežníkov v súlade s Ústavou Interpolu. Samotný „Red Notice“ slúži zároveň ako oficiálna žiadosť o predbežné zadržanie osoby.	O	N	Dokument upravuje justičnú spoluprácu, napriek tomu bude možnosť diskutovať o problematike v budúcej fáze prípravy aj o iných (napr. policajných) aspektoch úpravy
MVSR	4. Ďalšia pripomienka je k započítavaniu väzby a vyplýva z aplikačnej praxe. V praxi nastali viaceré kolízne situácie súvisiace s deportáciami osôb - uvádzame konkrétny príklad: Ak sa osoba preukázateľne zdržiavala na území cudzieho štátu, bol vydaný MZR a vyhlásené medzinárodné pátranie. Avšak zahraničný partner nepristúpil k zadržaniu osoby na základe MZR, ale osobou sa zaoberal na svojom území pre porušenie imigračných zákonov, v mnohých prípadoch väzobne. Osoba bola zadržaná, teda nie na základe MZR vydaného slovenskými justičnými orgánmi, ale na základe porušenia právnych predpisov danej krajiny. Následne sa uskutočnil proces na Imigračnom úrade, pričom bolo rozhodnuté o deportácii osoby do domovskej krajiny. Po príchode osoby na územie SR bola následne táto zadržaná na základe platného „slovenského zatýkacieho rozkazu“. Následne sa súd zaoberal započítaním „dĺžky väzby“, ktorú si osoba vykonala v	O	N	Návrh takto špecifický problém nereflektuje, avšak problém bude diskutovaný v rámci expertných prípravných formácií

	zahraničí - podotýkame však nie v súvislosti s vydaným MZR slovenskými justičnými orgánmi. V predmetnej veci existujú stále rozpory v právnych názoroch na danú problematiku.			
MVSR	5. Cieľom Legislatívneho zámeru o justičnej spolupráci v trestných veciach je okrem iného aj možnosť zjednotenia prístupu ku konceptu obvyklého pobytu. Ako vyplýva z predmetného zámeru, slovenskému prostrediu je bližší koncept trvalého bydliska. Vzhľadom na skutočnosť, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je vecným gestorom zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje inštitút trvalého pobytu a prechodného pobytu, žiadame, aby bolo ministerstvo vnútra v procese prípravy návrhu zákona prizvané na rokovanie v tejto časti.	O	N	Rezort spravodlivosti predkladá aktuálne návrh zákona, ktorým by malo prísť ku komplexnej úprave obvyklého pobytu, pričom MV SR bolo súčasťou pripomienkového konania
RÚZSR	1. Zásadná pripomienka k časti Zlepšenie rešpektovania zásad trestného konania pri aplikácii právnych nástrojov EÚ, strana 11, prvý odsek Časť „Zlepšenie rešpektovania zásad trestného konania pri aplikácii právnych nástrojov EÚ“ na strane jedenásť legislatívneho zámeru po podnadvpis „Spoločné okruhy na širokú diskusiu“ upraviť tak aby znela nasledovne: „Prax pri využívaní niektorých nástrojov justičnej spolupráce v priestore EÚ identifikovala aj niektoré rezervy a možnosti zlepšenia ich uplatňovania v SR z hľadiska rešpektovania zásad trestného konania za zachovania cieľov transponovanej európskej úpravy. V tejto súvislosti prax identifikovala aplikačné problémy pri zabezpečovaní ochrany práv dotknutých osôb v procese predbežného preskúmania záznamu podľa § 12 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov („ZoEZR“) v spojitosti s predpokladom odmietnutia európskeho zatýkacieho rozkazu („EZR“). Súčasný znenie ZoEZR neposkytuje dostatočné záruky ochrany	Z	N	Rozporové konanie na úrovni ministra dňa 25.9.2019 vyústilo po vzájomnej detailnej argumentácii do stiahnutia zásadnej pripomienky zo strany RÚZSR

	základných ľudských práv a slobôd dotknutých jednotlivcov na území SR v čase od vydania EZR do obligatórneho zadržania osoby na území SR. Prax si vyžaduje úpravu spôsobu konania oprávneného orgánu v procese označenia záznamu, jasné, určité a zrozumiteľné nastavenie podmienok preskúmania záznamu a v neposlednom rade elimináciu zásahov do základných ľudských práv a slobôd dotknutej osoby, nakoľko sa aj z pohľadu využívania niektorých nástrojov justičnej spolupráce v priestore EÚ jedná o otázku zásadného významu.“			
UOOU SR	celému legislatívnemu zámeru Všeobecný návrh k celému legislatívnemu zámeru zákona o justičnej spolupráci v trestných veciach by sme chceli poukázať, že bude potrebné pri každom inštitúte jednoznačne definovať, ktorý orgán vykonáva dozor nad spracúvanými osobnými údajmi a aký právny predpis ochrany osobných údajov daný inštitút predpokladá (vrátane splnenia zásad prenosu osobných údajov). Do úvahy prichádza napr.: tretia časť zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov; nariadenie 2016/679 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov alebo § 81 ods. 7 zákona č. zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov. Nie je vylúčené, že v rámci jedného inštitútu bude potrebné pre rôzne štádiá konania uplatňovať rôzne právne predpisy ochrany osobných údajov. K legislatívnemu zámeru zákona o justičnej spolupráci v trestných veciach si Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (ďalej ako: „ÚOOÚ“), dovoľuje uviesť nasledujúce vyjadrenie: V časti dokumentu s názvom „Ciel“ k 4 odseku, 4 vete v znení: „V nadväznosti na uvedené je nevyhnutné reagovať na urgentnú potrebu zabezpečiť dostupnosť údajov, rýchly prístup k nim a ich využiteľnosť v trestnom konaní a otvoriť diskusiu napr. o možnostiach priameho cezhraničného styku s poskytovateľmi internetových a komunikačných služieb.“ Uvádzame nasledovné: - Európsky	O	A	Text obsahuje novú kapitolu F s textom, ktorý reflektuje problematiku

	výbor pre ochranu údajov (ďalej ako: „Výbor“) vydal dňa 26.9.2018 názor k návrhu nariadenia o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach, ktorý je dostupný v anglickom jazyku na: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/eevidence_opinion_final_en.pdf . Výbor v dokumente vyjadruje obavy o rovnováhu zásahu do základných práv a slobôd fyzických osôb, ktoré v tomto návrhu nie sú dostatočne vyvážené a neexistuje k tejto otázke ani posúdenie dopadov. Z uvedeného dokumentu, je zrejmé, že budúca slovenská legislatíva upravujúce dostupnosť údajov v trestnom konaní bude musieť byť zosúladená v zmysle odporúčaní Výboru. Dôležité v novom zákone bude upraviť: - tri situácie možného cezhraničného styku: 1. poskytovateľ internetových a komunikačných služieb usídlený v EÚ, 2. poskytovateľ internetových a komunikačných služieb usídlený mimo EÚ, 3. vysporiadanie sa so žiadosťami o prístup k údajom z tretích krajín (mimo EÚ) adresované slovenským poskytovateľom internetových a komunikačných služieb; - Pri každej možnosti rešpektovať právo fyzických osôb na informácie a tom, že ich údaje boli poskytnuté poskytovateľmi internetových a komunikačných služieb do iného štátu a budú použité v trestnom konaní; - Určiť, či sa na takéto prenosy budú vzťahovať ustanovenia zákona 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov (§73-77) alebo nariadenia 2016/679 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (čl. 44-50). Súčasne je potrebné rešpektovať aj čl. 48 (a odôvodnenie 115) nariadenia 2016/679: „Akýkoľvek rozsudok súdu alebo tribunálu a akékoľvek rozhodnutie správneho orgánu tretej krajiny, ktorým sa od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa vyžaduje preniesť alebo poskytnúť osobné údaje, môže byť uznané alebo vykonateľné akýmkoľvek spôsobom len vtedy, ak sa zakladá na medzinárodnej dohode, ako napríklad zmluve o			
--	---	--	--	--

	vzájomnej právnej pomoci, platnej medzi žiadajúcou treťou krajinou a Úniou alebo členským štátom bez toho, aby boli dotknuté iné dôvody prenosu podľa tejto kapitoly.“			
--	--	--	--	--